

Bryssel den 10 december 2019
(OR. en)

14983/19

Interinstitutionella ärenden:

2018/0216(COD)

2018/0217(COD)

2018/0218(COD)

AGRI 602
AGRILEG 216
AGRIFIN 88
AGRISTR 83
AGRIORG 96
CODEC 1752
CADREFIN 411

NOT

från: Ordförandeskapet

till: Rådet

Komm. dok. nr: 9645/18 + COR 1 + ADD 1
9634/18 + COR 1 + ADD 1
9556/18 + REV 1 (en, de, fr) + COR 1

Ärende: Reformpaketet för GJP efter 2020

a) Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om fastställande av regler om stöd för de strategiska planer som medlemsstaterna ska upprätta inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken och som finansieras av Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) samt om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013

b) Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av förordning (EU) nr 1306/2013

c) Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING om ändring av förordningarna (EU) nr 1308/2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter, (EU) nr 1151/2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel, (EU) nr 251/2014 om definition, beskrivning, presentation och märkning av, samt skydd av geografiska beteckningar för, aromatiserade vinprodukter, (EU) nr 228/2013 om särskilda åtgärder inom jordbruket till förmån för unionens yttersta randområden och (EU) nr 229/2013 om särskilda åtgärder inom jordbruket till förmån för de mindre Egeiska öarna

– Lägesrapport från ordförandeskapet

I. INLEDNING

1. Förslagen till reform av den gemensamma jordbrukspolitiken (GJP) i samband med EU:s fleråriga budgetram 2021–2027 består av följande tre förordningar:
 - En central **förordning om strategiska GJP-planer**, som omfattar direktstöd, interventioner i vissa sektorer och landsbygdsutveckling.
 - En förordning om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken (nedan kallad ***den övergripande förordningen***), som uppdaterar och ersätter den nuvarande förordningen med samma namn.
 - En förordning om en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter, som ändrar och uppdaterar förordningarna (EU) nr 1308/2013 om den samlade marknadsordningen, (EU) nr 1151/2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel, (EU) nr 251/2014 om aromatiserade vinprodukter, (EU) nr 228/2013 om unionens yttersta randområden och (EU) nr 229/2013 om de mindre Egeiska öarna (nedan kallad ***ändringsförordningen***).
2. I rådet inleddes arbetet med de tre föreslagna förordningarna under det bulgariska ordförandeskapet efter offentliggörandet av dem den 1 juni 2018, och samtliga följande ordförandeskap har sedan fortsatt detta arbete.
3. Efter en första genomläsning av de tre föreslagna förordningarna av rådets ansvariga arbetsgrupper och ytterligare diskussioner i särskilda jordbrukskommittén och rådet (jordbruk och fiske) lade det österrikiska ordförandeskapet fram en första serie utformningsförslag avseende de tre förslagen (15058/18 + ADD 1, 15046/18 och 14195/18). Det lade också fram en lägesrapport om arbetet (15027/18).

4. I syfte att ytterligare anpassa de föreslagna förordningarna till medlemsstaternas synpunkter fortsatte det rumänska ordförandeskapet arbetet i rådet och dess förberedande organ och lade fram reviderade utformningsförslag (inbegripet konsoliderade versioner enligt 10103/19 REV1, 10135/19 och 7451/1/19 REV 1 + COR 1). Det utarbetade också en lägesrapport (10008/19).
5. Med utgångspunkt i de föregående ordförandeskapens arbete har Finlands ordförandeskap gjort ett ytterligare viktigt framsteg genom att fortsätta anpassa de tre föreslagna förordningarna till de synpunkter som framförts av delegationerna i de ansvariga arbetsgrupperna, särskilda jordbrukskommittén och rådet. Finlands ordförandeskap har också försökt förbättra texternas läsbarhet och deras rättsliga konsekvens. Konsoliderade versioner av de reviderade utformningsförslagen för de tre rättsakterna återfinns i 14824/19 + ADD 1, 14465/19 och 14535/19.
6. Det bör noteras att vissa delar av de tre föreslagna förordningarna ingår i de övergripande förhandlingarna om den fleråriga budgetramen och att det därför krävs en överenskommelse om den fleråriga budgetramen för att rådet ska kunna fastställa sin övergripande ståndpunkt om reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken efter 2020.

II. LÄGESRAPPORT OM FÖRORDNINGEN OM DE STRATEGISKA GJP-PLANERNA

7. Finlands ordförandeskap anordnade sju möten i arbetsgruppen för övergripande jordbruksfrågor under sammanlagt tio arbetsdagar för att fortsätta behandla förslaget, huvudsakligen på grundval av ordförandeskapets utformningsförslag samt bidrag från medlemsstaterna och kommissionen. Särskilda delar av förslaget diskuterades också ingående under elva möten i särskilda jordbrukskommittén och fyra möten i rådet (jordbruk och fiske) på grundval av ordförandeskapets policydokument. Finlands ordförandeskap inriktade framför allt sina insatser på följande:

Den nya genomförandemodellen

8. På grundval av medlemsstaternas breda principiella stöd för en övergång från ett efterlevnadsbaserat till ett prestationsbaserat system utvecklade Finlands ordförandeskap kommissionens förslag ytterligare för att ta hänsyn till medlemsstaternas oro över genomförandet av den nya genomförandemodellen, särskilt när det gäller kvantitativ information som ska ingå i de årliga prestationsrapporterna för prestationsavslutet. För att minska den administrativa bördan, behovet av motiveringar och risken att förlora medel fortsatte ordförandeskapet framför allt det arbete som inletts av det österrikiska och det rumänska ordförandeskapet med att anpassa bestämmelserna till särdragen hos **interventioner som inte avser areal eller djur**. De utformningsförslag som diskuterats skulle ha som syfte att minska sannolikheten för att de faktiska enhetsbeloppen avviker från de planerade enhetsbeloppen, och därmed antalet fall där medlemsstaterna skulle behöva tillhandahålla motiveringar och riskera minskningar eller innehållanden av medel. Diskussionerna i arbetsgruppen för övergripande jordbruksfrågor och särskilda jordbrukskommittén visade att det krävs ytterligare arbete på detta område för att säkerställa både ett smidigt genomförande av det nya systemet och en korrekt användning av EU-medel. Ytterligare överväganden är också nödvändiga, i synnerhet om det exakta innehållet i de strategiska GJP-planerna och de årliga prestationsrapporterna samt om delmålen och prestationsöversynens frekvens.

9. För att motverka svårigheterna med att på förhand planera vilka medel som ska avsättas för de olika interventionerna och hantera eventuella fall av över- och underutnyttjande har ordförandeskapet strävat efter att öka **den finansiella flexibiliteten**. Ordförandeskapet har t.ex. föreslagit att medlemsstaterna ska ges möjlighet att inte bara fastställa högsta utan också lägsta enhetsbelopp. Detta skulle särskilt vara relevant för nya system, såsom miljösystem (*se även punkt 15*), och för den del av systemet för unga jordbrukare som ingår i pelare I, eftersom det skulle göra det möjligt att sänka enhetsbeloppen för direktstödsinterventioner och använda de medel som frigörs till de nya systemen om de skulle visa sig vara mer framgångsrika än väntat. Ordförandeskapet angav också tydligt möjligheterna och begränsningarna för medlemsstaterna när det gäller att överföra medel mellan interventioner utan att ändra den strategiska GJP-planen. Dessutom införde ordförandeskapet en möjlighet att på vissa villkor sänka enhetsbeloppen så att de hamnar under miniminivån, särskilt när utnyttjandet är större än väntat och inga medel kan överföras från andra direktstödsinterventioner. Även om förslagen i stort välkomnades krävs ytterligare arbete, särskilt med hänsyn till möjligheten att använda medel för andra interventioner än de som ursprungligen planerats och med hänsyn till de interventioner för vilka det skulle vara tillåtet att variera enhetsbeloppen.
10. Ingående diskussioner om **indikatorer** både i arbetsgruppen för övergripande jordbruksfrågor och kommissionens expertgrupp för övervakning och utvärdering av den gemensamma jordbrukspolitiken resulterade i en bättre förståelse av medlemsstaternas ståndpunkter, vilket gjorde det möjligt för ordförandeskapet att förtydliga kommissionens förslag och ytterligare anpassa det till delegationernas synpunkter. Kommissionen informerade arbetsgruppen om det arbete som utförts i dess expertgrupp och ordförandeskapet tog hänsyn till de tekniska förslagen i syfte att förbättra bilaga I till förslaget. Det krävs dock ytterligare arbete, inklusive samordning av arbetet mellan arbetsgruppen och kommissionens expertgrupp, för att säkerställa att indikatorerna är ändamålsenliga och lätta att tillämpa.
11. Som ett gemensamt initiativ från ordförandeskapet och kommissionen hölls ett **seminarium om den strategiska planeringen av den gemensamma jordbrukspolitiken** den 4 december för att ge medlemsstaterna och kommissionen möjlighet att utbyta erfarenheter om det förberedande arbetet för den framtida gemensamma jordbrukspolitiken. Seminariet var framför allt inriktat på det övergripande strategiska tillvägagångssättet, i synnerhet swot-analysen och behovsbedömningen, kopplingarna till interventionslogiken, utformningen av interventionerna och utarbetandet av de strategiska GJP-planerna.

Miljö- och klimatrelaterade aspekter

12. De miljö- och klimatrelaterade aspekterna av reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken utgjorde en tydlig prioritering för Finlands ordförandeskap, som ägnade två rådsmöten (i juli och november) åt denna fråga, utöver den pågående granskningen i arbetsgruppen för övergripande jordbruksfrågor och särskilda jordbrukskommittén. Ordförandeskapet noterade att medlemsstaterna i princip var positiva till en **högre ambitionsnivå avseende miljö och klimat** jämfört med den nuvarande perioden förutsatt att i) lämpliga finansiella medel för den framtida gemensamma jordbrukspolitiken finns tillgängliga, ii) den administrativa bördan begränsas till ett minimum, särskilt när det gäller kontrollerna av efterlevnaden av miljönormerna och iii) tillräcklig flexibilitet säkerställs för att anpassa ”miljöstrukturen” till regionala och lokala behov. Denna fråga kommer att behöva diskuteras ytterligare så snart en överenskommelse om den fleråriga budgetramen har nåtts.
13. Flera diskussioner hölls om det föreslagna systemet med **villkor**. Man diskuterade framför allt följande:
- Utarbetande av vissa **normer för god jordbrukshävd och goda miljöförhållanden** (nedan kallade *normerna*) i bilaga III (särskilt normerna 1, 2, 7, 8 och 9), för vilka ordförandeskapet anser att en välavvägd kompromiss har nåtts. Det krävs dock ytterligare arbete med tillämpningsområdet för norm 9 och dess villkor, som påverkar definitionen av *stödberättigande hektar* – se punkt 17).
 - Eventuell strykning av vissa **föreskrivna verksamhetskrav** kopplade till identifiering och registrering av djur i samma bilaga. I denna fråga har medlemsstaterna olika åsikter, främst mot bakgrund av vilka konsekvenser administrativa sanktioner till följd av obetydlig bristande efterlevnad av sådana krav skulle få för jordbrukarna och den börda som kontroller av sådana krav innebär för de nationella förvaltningarna.

- **Verktyget för hantering av näringsämnen för ett hållbart jordbruk**, som ursprungligen ingick i kommissionens förslag som norm 5 men som det österrikiska ordförandeskapet flyttade till artikel 13 (Jordbruksrådgivning). Den 29 oktober anordnade Europeiska kommissionen och Finlands ordförandeskap dessutom en workshop för att diskutera de viktigaste tekniska aspekterna av detta verktyg. Medlemsstaterna välkomnade möjligheten att, som ett alternativ till verktyget för hantering av näringsämnen för ett hållbart jordbruk, använda andra befintliga verktyg, men de flesta medlemsstaterna begärde fortfarande att bestämmelsen skulle göras mindre detaljerad.

14. En annan viktig fråga var huruvida **småbrukare** bör gynnas av eventuella undantag från villkoren eller åtminstone de dithörande kontrollerna och sanktionerna. Delegationerna var oeniga om ett förslag från ett antal medlemsstater om ett fullständigt undantag från kontroller och sanktioner, men det rådde bred enighet om behovet av att införa ett "lättare" kontrollsystem och proportionella administrativa sanktioner för enkelhetens skull, i enlighet med ordförandeskapets förslag (artiklarna 84 och 85 i den övergripande förordningen). Detta alternativ bör övervägas ytterligare, eftersom det kan utgöra en grund för en lämplig kompromiss utan att den framtida politikens miljö- och klimatambitioner äventyras.
15. Ordförandeskapet noterade ett stort intresse bland medlemsstaterna när det gäller de möjligheter som **miljösystem** innebär. Flera diskussioner om detta nya instrument ägde rum, med inriktning på framför allt följande:
 - Systemens obligatoriska eller frivilliga karaktär, som delegationerna fortfarande har skilda uppfattningar om.
 - Svårigheterna med att planera detta nya instrument i förväg, eftersom medlemsstaterna befarar att en överdriven (eller otillräcklig) användning av miljösystem från jordbrukarnas sida kan leda till att medel går förlorade.
 - Ordförandeskapet förtydligade tidigare förslag om att ge stöd inte bara per hektar utan även per djurenhet samt göra det möjligt att täcka transaktionskostnader. Dessa förslag mottogs väl av delegationerna.

16. Ordförandeskapet föreslog att kravet på att minst 30 % av utgifterna inom ramen för Ejflu ska vara miljö- och klimatrelaterade ska ersättas med en **gemensam procentandel eller ett gemensamt fast belopp** för hela budgeten för den strategiska GJP-planen (samtidigt som man bibehåller en öronmärkning för interventioner inom frukt- och grönsaksprogrammen, *se punkt 19*). Detta förslag ska säkerställa en högre miljöambition samtidigt som medlemsstaterna ges större flexibilitet när det gäller hur de ska uppfylla ambitionsnivån genom olika interventioner. Vid mötet i rådet (jordbruk och fiske) i november välkomnade de flesta delegationerna detta tillvägagångssätt och ansåg att det var en lämplig grund för diskussion medan andra delegationer lämnade in en reservation eller begärde mer information innan de bildade sig en definitiv uppfattning. Ordförandeskapet anser därför att denna idé kan undersökas närmare och att man bör ägna tekniskt arbete åt att göra den genomförbar. Den faktiska procentandelen (eller det faktiska fasta beloppet) kan dock fastställas först när en överenskommelse om nästa fleråriga budgetram har nåtts. Det bör övervägas hur man säkerställer att förteckningen över interventioner som omfattas av den gemensamma procentandelen eller det gemensamma fasta beloppet endast innehåller interventioner som på lämpligt sätt är inriktade på miljö- och klimatmål samt hur man ser till att procentsatsen eller det fasta finansieringsbeloppet uppnås.

Övriga delar

17. Efter omfattande diskussioner om vissa definitioner och villkor lade ordförandeskapet fram nya utformningsförslag för att bemöta medlemsstaternas farhågor. De definitioner som diskuterades mest var *riktig jordbrukare*, där ordförandeskapet föreslog att tillämpningen av denna definition fortsatt skulle vara frivillig och att medlemsstaterna till fullo själva skulle få fastställa begreppet *riktig jordbrukare* på grundval av objektiva och icke-diskriminerande kriterier, *permanent gräsmark*, där en strategi som grundar sig på omnibusförordningen har bibehållits, och *stödberättigande hektar*, där ordförandeskapet föreslog att tillämpningsområdet skulle utvidgas till att omfatta vissa områden som är gynnsamma för miljön, såsom landskapselement eller icke-produktiva element som omfattas av norm 9 eller områden som omfattas av miljösystem, under förutsättning att jordbruksverksamheten inte hindras.

18. I fråga om **interventionstyper i form av direktstöd** skulle ordförandeskapets utformningsförslag göra det möjligt för medlemsstaterna att rikta stödet bättre utifrån medlemsstaternas behov. Ytterligare förslag lades fram om stödet till unga jordbrukare, och ordförandeskapet föreslog att medlemsstaterna skulle ges flexibilitet att fastställa ett högsta antal hektar per ung jordbrukare. När det gäller **kopplat inkomststöd** hade medlemsstaterna olika åsikter, och den nuvarande texten verkar därför vara välavvägd.
19. De viktigaste ändringarna av interventionstyperna inom vissa sektorer var följande:
- En sluten förteckning över sektorer som ska omfattas av interventioner för ”andra sektorer” och som ska tas med som en bilaga till förordningen.
 - Omfattningen av samarbetsformerna inom ”övriga sektorer” (artikel 60a) krävde en omfattande diskussion och ordförandeskapet lade fram en alternativ strategi för att ge stöd till producentgrupper eller kooperativ som ännu inte erkänts som producentorganisationer. Denna strategi fick stöd från de flesta medlemsstaterna och bör övervägas ytterligare.
 - Man diskuterar fortfarande hur stor procentandel av stödet inom frukt- och grönsaksprogrammen som ska öronmärkas för miljö- och klimatrelaterade ändamål.
20. När det gäller interventionstyperna för **landsbygdsutveckling** föreslog ordförandeskapet, efter diskussionerna i särskilda jordbrukskommittén och arbetsgruppen för övergripande jordbruksfrågor, ändringar som välkomnades av de flesta delegationer. Dessa ändringar innefattade möjligheten att stödja andra enheter än hektar inom ramen för vissa ”miljöåtaganden, klimatåtaganden och andra förvaltningsåtaganden” och utvecklingen av små jordbruksföretag utöver etableringsstödet till unga jordbrukare och jordbruksföretag. Andra delar kommer dock att behöva diskuteras ytterligare, i synnerhet stödnivån för investeringar, undantagen för köp av mark och investeringar i bevattningsanläggningar.

21. Ordförandeskapet har också analyserat förslagets **administrativa delar**, särskilt de som avser förvaltningsstrukturen för den strategiska GJP-planen, för att bemöta farhågorna hos regionaliserade länder som vill att de regionala förvaltningsmyndigheterna ska delta i utarbetandet och genomförandet av den strategiska GJP-planen. Det kan fortfarande krävas ytterligare arbete med dessa delar för att säkerställa en god förvaltning av de strategiska GJP-planerna.
22. Ordförandeskapet har uppdaterat bestämmelserna om **finansieringsinstrument** för att säkerställa att dessa anpassas till ändringarna av förordningen om gemensamma bestämmelser och till InvestEU-förordningen. Man måste dock återkomma till dessa bestämmelser när förordningen om gemensamma bestämmelser är tillräckligt stabil.
23. I nära samarbete med rådets juridiska avdelning har ordförandeskapet sett över **kommissionens befogenheter** för att klargöra deras exakta syfte och, vid behov, omdefiniera deras tillämpningsområde och ange de viktigaste inslagen som ska ingå i sekundärlagstiftningen.

III. LÄGESRAPPORT OM DEN ÖVERGRIPANDE FÖRORDNINGEN

24. När det gäller **förslaget till övergripande förordning** sammanträdde arbetsgruppen för finansiella jordbruksfrågor (Agrifin) fem gånger under Finlands ordförandeskap och behandlade framför allt samordnad granskning och kommissionens kontroller (artiklarna 46 och 47), granskning av transaktioner (artiklarna 74–83), interventioner som inte avser areal eller djur i den nya genomförandemodellen, paketet för årligt avslut och det årliga prestationsavslutet i den nya genomförandemodellen, artiklar som är relevanta för den nya genomförandemodellen (artiklarna 8, 38–40 och 52) och kontroll av överensstämmelse (artikel 53). På grundval av diskussionerna har ordförandeskapet utarbetat ett förslag till övergripande förordning (14465/19), som återspeglar alla utformningsförslag från Österrikes¹, Rumäniens² och Finlands³ ordförandeskap. Denna text, som åtföljs av en följnot om delegationernas viktigaste frågor och ståndpunkter, välkomnades generellt av särskilda jordbrukskommittén⁴.

¹ Se WK 13742/2018.

² Se WK 6442/2019 REV 1.

³ Dessa utformningsförslag förklaras i 13478/19 och 14111/1/19 REV 1.

⁴ Se lägesrapport 14465/19.

25. Delegationerna är i stort sett överens om dessa ändringar av kommissionens förslag, under förutsättning att en slutlig ståndpunkt om texten kan intas först när man har nått en överenskommelse om den fleråriga budgetramen och när konsekvenserna av den slutliga ordalydelsen i de relevanta bestämmelserna i förslaget till förordning om strategiska GJP-planer för motsvarande bestämmelser i den övergripande förordningen har granskats samt på villkor att överenskommelsen om den övergripande förordningen kommer att ingå i den övergripande överenskommelsen om alla tre lagstiftningsförslagen om den gemensamma jordbrukspolitiken efter 2020.

Särskilda frågor i den övergripande förordningen

26. När det gäller de nya bestämmelserna i den övergripande förordningen, som är relevanta i samband med den nya genomförandemodellen⁵, inriktades diskussionerna under Finlands ordförandeskap främst på innehållet i **paketet för årligt avslut** och förfarandet för **årligt prestationsavslut**. I detta avseende har artiklarna 38 och 39 om **innehållande av betalningar** och artikel 52 om årligt prestationsavslut i förslaget till övergripande förordning ändrats i avvaktan på att arbetsgruppen för övergripande jordbruksfrågor slutbehandlar de artiklar som rör den nya genomförandemodellen i förordningen om strategiska GJP-planer, såsom artikel 121 om årliga prestationsrapporter och artikel 121a om prestationsöversyn vartannat år. Några delegationer anser också att artikel 8 om **utbetalande organ** och samordningsorgan, artikel 40 om innehållande av betalningar i samband med brister i **styrningssystemen** och artikel 53 om **kontroll av överensstämmelse** eventuellt kan kräva ytterligare behandling när diskussionerna om de artiklar som rör den nya genomförandemodellen i förordningen om strategiska GJP-planer har avslutats.

⁵ Se kommissionens icke-officiella dokument WK 10172/2019 och WK 10731/2019.

27. Vissa delegationer begär fortfarande att **den samordnad granskningen** (artikel 46) ska förtydligas i förordningen vad beträffar kommissionens åtagande att uppnå säkerhet på grundval av det arbete som utförts av de **attesterande organen** och hur detta faktiskt skulle leda till en begränsning av de **kontroller som kommissionen utför** i medlemsstaterna (artikel 47) jämfört med den nuvarande situationen, som i allmänhet anses vara administrativt betungande för både förvaltningarna och stödmottagarna.⁶ Vikten av att tillämpa samordnad granskning skulle, som några delegationer föreslagit, eventuellt kunna uttryckas vid en senare tidpunkt i skälen till förordningen eller i ett uttalande från kommissionen.
28. Kapitlet om **granskning av transaktioner** i den övergripande förordningen (artiklarna 74–83) har ändrats avsevärt för att återspegla ett önskemål från många delegationer om **förenkling**, samtidigt som man respekterar kravet från lika många delegationer på att behålla bestämmelserna i den grundläggande akten för att **säkerställa en lämplig kontrollmiljö**, bland annat när det gäller affärshandlingar och ömsesidigt bistånd. Den nuvarande texten syftar till att så långt som möjligt minimera medlemsstaternas kostnader och administrativa börda och bör ses som en kompromiss mellan en fullständig strykning av detta kapitel och ett bibehållande av de bestämmelser som kommissionen föreslagit. Några delegationer vill dock fortfarande sträva efter ytterligare förenkling när det gäller kontroll.

⁶ För en förklaring av kommissionens skyldigheter när det gäller genomförandet av budgeten och dess synpunkter på samordnad granskning, se WK 9669/2019 och WK 5888/2019.

29. De föreslagna bestämmelserna om det **integrerade administrations- och kontrollsystemet** (artiklarna 63–73) och **kontrollsystem och sanktioner som rör villkor** (artiklarna 84–87) har behandlats ytterligare i arbetsgruppen för övergripande jordbruksfrågor. Jämfört med det föregående konsoliderade förslaget till övergripande förordning (dok. 10135/2019) har Finlands ordförandeskap infört ytterligare några ändringar i dessa kapitel, vilka delegationerna i stort kunde godta. Ändringarna i kapitlet om det integrerade administrations- och kontrollsystemet ska främst göra texten tydligare, men de olika delarna av det integrerade administrations- och kontrollsystemet (artikel 64) och identifieringssystemet för jordbruksskiften (artikel 66) kan behöva behandlas mer. Detta gäller även ändringarna i kapitlet om kontrollsystem och sanktioner som rör villkor (artiklarna 84 och 85). I artikel 86 om **beräkning av sanktionen** vid brott mot reglerna om villkor har ändringar införts för att möjliggöra en gradering av sanktionerna, beroende på vilka konsekvenser den bristande efterlevnaden får för uppnåendet av målen och beroende på om den upprepas. På grund av denna ändring ströks systemet för tidig varning i fråga om villkor. När det gäller kontrollsystemet för villkor (artikel 84) och sanktioner (artikel 85) är delegationerna fortfarande oeniga om eventuella undantag för småbrukare. Dessa bestämmelser kan behöva behandlas mer, liksom tillämpningen och beräkningen av sanktionen (artikel 86.2a) och begreppet *obetydliga konsekvenser*.

30. Vissa aspekter som rör utbetalande organ och samordningsorgan (artikel 8), kommissionens befogenheter (artiklarna 45 och 50) och kontrollsystemet för villkor (artikel 84) behöver diskuteras ytterligare. I artikel 8 rör detta den tillagda texten om ett allmänt undantag från skyldigheten att begränsa **antalet ackrediterade utbetalande organ**. Denna text är inte hållbar av juridiska skäl. I artiklarna 45 och 50, och i enlighet med kravet i artikel 290 i EUF-fördraget, behöver **mål, innehåll, omfattning och varaktighet för kommissionens befogenheter** fastställas mer specifikt än vad som för närvarande är fallet. Såsom noteras i artikel 84 bör användningen av **begreppen stöd, betalningar och utbetalningar** genomgående kontrolleras i hela förordningen vid lämplig tidpunkt. Slutligen bör det noteras att följande **frågor rörande den fleråriga budgetramen** (text inom hakparentes) inte har omarbetats av arbetsgruppen för finansiella jordbruksfrågor, eftersom de omfattas av mandatet för ad hoc-gruppen för den fleråriga budgetramen: artikel 14 om **jordbruksreserven**, artikel 15 om **finansiell disciplin** (inklusive tröskelvärdet på 2 000 euro som lagts till i artikel 15.1, artikel 29 om **bestämmelser om förskott** och artikel 32 om **automatiskt återtagande** för strategiska GJP-planer.

IV. LÄGESRAPPORT OM ÄNDRINGSFÖRORDNINGEN

31. Ändringsförordningen omfattar ändringar av följande fem förordningar:
- Förordning (EU) nr 1308/2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter.
 - Förordning (EU) nr 1151/2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel.
 - Förordning (EU) nr 251/2014 om definition, beskrivning, presentation och märkning av, samt skydd av geografiska beteckningar för, aromatiserade vinprodukter.

- Förordning (EU) nr 228/2013 om särskilda åtgärder inom jordbruket till förmån för unionens yttersta randområden.
 - Förordning (EU) nr 229/2013 om särskilda åtgärder inom jordbruket till förmån för de mindre Egeiska öarna.
32. Efter diskussionerna under det österrikiska och det rumänska ordförandeskapet samtyckte de flesta delegationerna vid mötet i rådet (jordbruk och fiske) i oktober till Finlands ordförandeskaps bedömning att texten till ändringsförordningen i stort sett var stabil. Några delegationer ville dock att diskussionerna skulle vidgas till frågor som inte ingick i kommissionens förslag (t.ex. offentlig intervention).
33. Följaktligen ägde endast ett arbetsgruppsmöte rum under Finlands ordförandeskap. Arbetsgruppen för jordbruksprodukter sammanträdde den 25 oktober 2019. Den fokuserade på frågor rörande märkning av vin: både reglerna om själva märkningen (artiklarna 119 och 122 i förordningen om en samlad marknadsordning) och reglerna om kontroller och sanktioner med avseende på märkning (artikel 90a).
34. Mot bakgrund av diskussionerna om **märkning av vin** har ordförandeskapet ändrat de relevanta bestämmelserna i förordning (EU) nr 1308/2013 enligt följande:
- I artikel 90.0a har man infört den ordalydelse som för närvarande återfinns i artikel 89.1 i förordning (EU) nr 1306/2013 och samtidigt utvidgat skäl 19a för att förtydliga att vin kan återföras till marknaden om en märkning som inte överensstämmer med reglerna korrigeras.
 - I märkningsreglerna i artikel 119 klargörs att möjligheten att göra förteckningen över ingredienser tillgänglig på elektronisk väg inte gäller för allergener och att de konsumenter som konsulterar sådana förteckningar inte bör få sina uppgifter insamlade eller spårade och inte bör få riktad reklam.
 - I artikel 6 läggs en övergångsbestämmelse till för befintliga vinlager.

35. Ordförandeskapet har också gjort följande två ändringar av andra bestämmelser för att tillgodose okontroversiella krav från delegationerna:
- Man har strukit hänvisningen till en standardkvalitet för sockerbetor från bilaga X till förordning (EG) nr 1308/2013 för att undvika eventuella tvetydigheter.
 - Man har lagt till en ny försäljningsbeteckning för aromatiserade vinbaserade drycker – Wino ziołowe (örtvin) – i förteckningen i bilaga II till förordning (EU) nr 251/2014.
36. I särskilda jordbrukskommittén välkomnade delegationerna i stort Finlands ordförandeskaps text. En majoritet av delegationerna kunde godta alla de föreslagna ändringarna angående märkning av vin.
37. Några delegationer tog också tillfället i akt att bekräfta att de fortfarande hyste betänkligheter i frågor där ordförandeskapet inte hade föreslagit några ändringar av lagtexten, särskilt när det gäller producentorganisationernas roll, skyddsnät inom ramen för marknadsbestämmelser, t.ex. åtgärder för att komma till rätta med marknadsstörningar, och finansieringsramar för skolprogrammen. Dessa frågor kommer att behöva diskuteras under 2020 när det råder större klarhet om Europaparlamentets ståndpunkt.
-